

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > [Ireland](#)

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Măsurile provizorii pe care le pot dispune instanțele irlandeze sunt ordonanțele președințiale, adică ordine judecătorești prin care se impune unei părți să facă sau să nu facă un anumit lucru. Încălcarea unei astfel de măsuri provizorii reprezintă o sfidare a instanței și persoana care o încalcă ar putea fi privată de libertate. O ordonanță președințială poate fi:

- (i) permanentă;
- (ii) pentru o perioadă de timp specificată sau
- (iii) acordată provizoriu, până la judecarea acțiunii.

În cazul în care reclamantul este de părere ca pârâtul ar putea să ascundă sau să distrugă elemente sau documente esențiale, poate cere instanței *ex parte* să pronunțe un ordin Anton Piller, un ordin prin care pârâtul are obligația să îi permită reclamantului accesul în locuința sa pentru a examina documente sau alte elemente și a ridica orice element care aparține reclamantului. În cazul în care reclamantul este îngrijorat că pârâtul va ceda unul sau toate activele de care dispune și nu va putea să satisfacă cererea reclamantului, care ar fi în final admisă de instanță, reclamantul poate cere un ordin Mareva sau un ordin de înghețare, care împiedică pârâtul să dispună de activele sale în perioada de valabilitate a ordinului. În general, un ordin Mareva împiedică pârâtul să dispună, pe durata procesului, de activele sale care se află în raza teritorială a instanței care a pronunțat ordinul.

În cazul în care cererea reclamantului se referă la o sumă de bani, acesta poate solicita instanței să pronunțe un ordin prin care să oblige pârâtul să plătească, drept garanție, întreaga sumă solicitată în instanță sau o parte din această sumă. La rândul său, pârâtul care este îngrijorat că reclamantul, în cazul în care nu va avea câștig de cauză, nu va fi în măsură să îi plătească cheltuielile de judecată legate de apărare, poate solicita instanței să oblige reclamantul să depună o garanție, prin efectuarea unei plăți către instanță. În cazul în care se emite un ordin în favoarea pârâtului privind depunerea unei garanții de către reclamant pentru acoperirea eventualelor cheltuieli de judecată, reclamantul nu va fi în măsură să își susțină în continuare cererea decât dacă plătește suma de bani în instanță, în conformitate cu ordinul judecătoresc.

Și *High Court* are competența de a emite măsuri provizorii în susținerea unei acțiuni dintr-o altă jurisdicție, dacă este oportun să procedeze astfel. *High Court* poate lua o măsură de înghețare care să se aplice la nivel mondial activelor aflate în alte jurisdicții, în cazul în care există teama sau suspiciunea că pârâtul ar urmări să își înstrăineze activele pentru a lipsi de efect o eventuală hotărâre împotriva sa.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Cele mai multe cereri privind luarea de măsuri provizorii pot fi formulate fie la *Circuit Court*, fie la *High Court*. Totuși, anumite forme de măsuri provizorii, precum ordinele de înghețare, ordinele Anton Piller sau ordinele care vizează proceduri străine, pot fi obținute numai sesizând *High Court*.

Partea care solicită măsurile provizorii trebuie să depună o cerere în acest sens, împreună cu o declarație sub jurământ. Solicitantul trebuie să prezinte pe larg toate faptele relevante, în special în cazul în care cererea este formulată fără a înștiința cealaltă parte. În declarația dată sub jurământ ar trebui inclus și un proiect de măsură, precizându-se exact ceea ce se solicită instanței. Mai multe informații privind formularele judiciare necesare sunt disponibile pe site-ul web al [Serviciului instanțelor](#).

Dacă instanța admite măsura provizorie cerută, partea care a solicitat-o va trebui în mod normal să își asume în instanță „un angajament privind despăgubirile” astfel încât, dacă aceasta nu va avea în finalul procesului câștig de cauză, partea împotriva căreia a fost luată măsura provizorie să își poată recupera costurile suportate ca urmare a măsurii.

Cererile de măsuri provizorii pot fi făcute *ex parte* sau fără notificarea părții adverse în cazul în care există motive întemeiate pentru a proceda în acest mod. Astfel de cereri pot fi depuse și înainte de lansarea procedurii în cazul în care există o urgență impusă de situația reclamantului. [Pentru măsurile provizorii la Tribunalul comercial, a se vedea ordinul 63A, norma 6(3) din [Normele instanțelor superioare 1986](#)].

2.2 Principalele condiții

Instanțele au puterea discreționară de a decide dacă iau sau nu măsuri provizorii și iau astfel de măsuri atunci când este corect și util să facă acest lucru. [Ordinul 50 norma 6(1) din [Normele instanțelor superioare 1986](#)]. Atunci când analizează dacă este oportun să ia măsuri provizorii, instanța trebuie să stabilească:

- (i) dacă există un aspect *bona fide* de care trebuie să se țină seama;
- (ii) dacă o decizie de acordare de despăgubiri sau compensații ar fi o soluție adecvată în cazul în care persoanei care cere măsura provizorie nu i se acordă și ulterior are câștig de cauză în litigiul principal;
- (iii) dacă balanța dintre avantaje și prejudicii este în favoarea dispunerii unei astfel de măsuri.

Prima condiție este ca reclamanta să demonstreze că există o problemă echitabilă supusă judecății. Acesta este un obstacol relativ ușor de trecut, dar în ultimii ani această regulă a testului a fost mai greu de satisfăcut, atunci când măsura provizorie cerută vizează obligarea celeilalte părți să facă ceva. Într-un astfel de caz, autoritățile au clarificat faptul că solicitantul trebuie să dovedească că are argumente solide pentru a demonstra probabilitatea de a avea câștig de cauză.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Măsurile provizorii pot urmări o multitudine de aspecte, de exemplu împiedicarea unei părți de a construi pe un teren sau de a utiliza un teren cu încălcarea regulilor de urbanism sau a unor prevederi contractuale, percheziționarea unor imobile și ridicarea unor bunuri, obligarea unui angajator să plătească în continuare salarii unui angajat sau să nu angajeze noi persoane până la soluționarea unui litigiu. În cazul în care se ia un ordin de înghețare sau un ordin de tip Mareva, partea căreia i se adresează această măsură nu poate dispune de activele sale în niciun mod care ar fi incompatibil cu ordinul. De exemplu, acesteia i s-ar putea permite să retragă doar anumite sume de bani dintr-un cont bancar și nu i s-ar autoriza să reducă valoarea activelor sub o anumită valoare până în momentul încheierii tuturor etapelor procesului.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Încălcarea unei astfel de măsuri provizorii poate fi considerată o sfidare a instanței și persoana care o încalcă ar putea fi privată de libertate, supusă la plata unei amenzi sau activele sale ar putea fi puse sub sechestru. Prima pagină a deciziei prin care se ia măsura provizorie ar trebui să conțină o înștiințare cu privire la caracterul penal

al posibilelor consecințe ale încălcării condițiilor măsurii. În mod similar, dacă un terț ajută cu bună știință un pârât să își înstrăineze activele care fac obiectul unui ordin de înghețare, atunci persoana respectivă poate fi, de asemenea, vinovată de sfidarea instanței. Prin urmare, copii ale ordinelor de înghețare sunt transmise, de obicei, părților terțe interesate, precum băncilor, contabililor și avocaților aflați în relații cu partea vizată de ordin.

Orice contract încheiat cu încălcarea unui ordin este ilegal și inopozabil părților care aveau cunoștință de existența ordinului. Cu toate acestea, dreptul de proprietate poate fi transferat în temeiul unui contract ilegal, și, prin urmare, dacă se execută un astfel de contract, în general, nu este posibil să se mai recupereze activul transferat, iar reclamantul aflat într-o astfel de situație va putea cere doar despăgubiri.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

În mod normal, o măsură provizorie este valabilă până la încheierea procesului (o ordonanță președințială). Dacă se ia o măsură provizorie fără notificarea celeilalte părți, atunci aceasta este de regulă valabilă numai pentru o perioadă limitată de timp, după care va fi necesară o altă măsură.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Da. Pârâtul sau orice parte afectată de adoptarea unei măsuri provizorii poate cere în orice moment instanței să modifice sau să ridice măsura. Partea care dorește să conteste măsura trebuie să notifice avocatul părții adverse în legătură cu acest lucru. Instanța poate dispune ridicarea măsurii dacă pârâtul poate demonstra că aceasta nu ar fi trebuit luată, dacă a avut loc o schimbare semnificativă a circumstanțelor față de momentul pronunțării măsurii sau dacă acest lucru este just și echitabil. După cum s-a menționat mai sus, instanța poate cere părții care solicită o măsură provizorie privind plata unei sume de bani să facă în instanță „un angajament privind despăgubirile” astfel încât, dacă aceasta nu are câștig de cauză, partea împotriva căreia a fost luată măsura provizorie va beneficia de o protecție în ceea ce privește costurile suportate ca urmare a măsurii.

■ Ultima actualizare: 16/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.